

4991

ACC. N:R.

Landskap: Smöland
Härad: Norrvidinge hd
Socken: Toly
Uppteckningsår: 1935

Upptecknat av: Son Erik Larsson
Adress:
Berättat av: P. O. Pettersson
Född år 1853 i Toly

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör

axdrifter.

Skriv endast på denna sida!

4 sid.

Peterssons fader har varit oxuppköpare. En myndig oxar uppfödles i Bra, Tolj och Tjweda socknar ända fram på 90. talet. Dock mest innan järnvägarnas tid. Petersson själv har drivit till Ekero och till Skänninge, där ostgätlarna köpte stutar för att använda dem på Örnmarkerna. Eljest gingo de flesta brevterna till Stockholm.

7 juli månad resti förnujma bönder omkring i bygden och köpte upp stutar. - Det var i hög grad en spekulationsaffär. Några blevo ännu rikare, men många blevo också utfattiga. Antingen sågo slaktarna dem fulta och lurade dem i Stockholm eller också kunch det hända att oxar

skrypts över från Finland med öfölyand
wisfall. - Löcherut gingo in på transporter

När oxarna inköpts anställdes en
mängd drivkarlar för transporten. Dessa
gick till Stockholm över Eksjö. Där
driften kom fram måste alla hålla ut
vagn l. o. m. posten. Bonden själv
sökte i kanna med reserkin och dubbel-
pistol i vagnen, karlarna gingo vid
sidan med piskor i handen. Dessa hade
länga smodder på korta kippor. Man
kunde tillryggelägga 4 mil om dagen
varför transporten tog knappt 10 dagar
i anspråk. När oxarna blev trötta
appnack man icke strax ovan för
klöven.

På natten tog bonden in på

nijon gästgivarjärd. Karlarna fingo
ligga i höst i ladugården, och
stjeps ut på en gång. Karlarna hade
i lön en krona om dagen. Dessutom
utskänktes en och annan sup från
kärnan. Vid midtiderna köpte man
sig ett styck mjölk - matsöken hade
man fastbundet vid oxhornen. M-
konsten till Stockholm var intet i alla
angående. Stockholmarne gjorde sig
ofta lustiga över den smäländska
karavanten, som vaggade från genom
gatorna.

Det fanns drivkarlar som
gjort turen till Stockholm ända
till 20 ggr. Om flera av dem fort-
leva historier. Se t. ex. berättas det

om Gripo-Nisse, att han en varm sommar-
sända, drev oxarna fram genom en liten
östgötaby. Övermodligen gick han sovande - smällde
väl helt reflexmässigt med piskan då och
då. Just där vägen gjorde en brök låg kyrka,
där högmässan pågick - dörren stod öppen för
värmens skull. Oxarna svängde in i bröke-
ulan förebråa att gå rakt fram in i kyrka-
rummets svalka. Nisse följde efter och
vagnade precis framför altaret - kanske
därför att sängen tystnade. Han fann sig
emellertid, smällde till med piskan,
oxarna vände, och snart var åter tran-
sporten på väg mot Stockholm.